

О.Р. Никифорчин

$\emptyset$ ³ 6,94	N ⁴ 9,01	5 Z 10,81	6 Q 12,01	7 R 14,01	8 C 16,0	9 H 19,0
∂ ¹¹ 22,99	Int ¹² 24,3	Елементи			16 Cl 32,06	17 $(-)'$ 35,45
$\in$ ¹⁹ 39,10	$\ni$ ²⁰ 40,1	$\subset$ ²¹ 44,96	$\supset$ ²² 47,9	$\cup$ ²³ 50,9	$\cap$ ²⁴ 52,0	$\sqcup$ ²⁵ 54,9
29 dX 63,55	30 wX 65,4	загальної			34 αX 78,96	35 βX 79,9
I ³⁷ 85,47	Π ³⁸ 87,6	I^n ³⁹ 88,9	S^n ⁴⁰ 91,2	D^n ⁴¹ 92,9	Q ⁴² 95,94	I^τ ⁴³ 96,9
47 $\Rightarrow$ 107,9	48 То 112,4	49 По 114,8	50 Ло 118,7	51 Гі 121,75	52 ї 127,6	53 $\Leftarrow$ 126,9
o ⁵⁵ 132,9	$\times$ ⁵⁶ 137,3	Δ ⁵⁷ 138,9	Π ⁷² 178,5	$\sqcup$ ⁷³ 180,9	f^{-1} ⁷⁴ 183,9	$/\sim$ ⁷⁵ 185,2

Івано-Франківськ

2015

Елементи загальної топології / О.Р. Никифорчин. — Івано-Франківськ, Прикарпатський університет. — 3-е вид., випр. і доповн. — 2015. — 240 с.

В посібнику у вигляді курсу лекцій викладено основи загальної (теоретико-множинної) топології та елементи теорії многовидів. Наведено необхідні факти та поняття з теорії множин. Розглянуто метричні і топологічні простори, їх відображення, основні типи і властивості, зокрема, питання відокремленості, компактності та метризованості. Висвітлено основні властивості топологічних і диференційовних многовидів та відображень між ними. Кожна лекція супроводжується питаннями та завданнями для самостійного розв'язування.

Рекомендовано Міністерством освіти і науки України як навчальний посібник для студентів математичних спеціальностей вищих навчальних закладів.

Рецензенти : проф., д.ф.-м.н. М.М. Зарічний, завідувач кафедри геометрії і топології Львівського національного університету ім. Івана Франка;

проф., д.ф.-м.н. В.К. Маслюченко, завідувач кафедри математичного аналізу Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича;

проф., д.ф.-м.н. М.О. Недашковський, професор кафедри економічної кібернетики та інформатики Тернопільського національного економічного університету.

© О.Р. Никифорчин, 2015.

Зміст

Вступ	4
Розділ I. Множини та їх відображення. Метричні простори	6
Лекція 1. Множини. Відношення. Відображення	6
Лекція 2. Властивості відображень. Потужності множин	14
Лекція 3. Метричні простори	22
Лекція 4. Властивості метричних просторів	35
Лекція 5. Неперервні відображення метричних просторів	46
Розділ II. Топологічні простори	62
Лекція 1. Топології та способи їх задання	62
Лекція 2. Базис і передбазис. Кардинальні функції	71
Лекція 3. Неперервні відображення топологічних просторів	82
Лекція 4. Топології, визначені відображеннями. Підпростори та фактор-простори	91
Лекція 5. Топології, визначені сім'ями відображень. Топологічні суми та добутки	101
Лекція 6. Аксиоми відокремлення	114
Лекція 7. Зв'язність та її різновиди	123
Лекція 8. Продовження функцій і функціональна відокремленість	135
Розділ III. Компактність і метризованість	144
Лекція 1. Компактні простори	144
Лекція 2. Компактність топологічного добутку. Вкладення в куб. Компактифікації	154
Лекція 3. Стоун-чехівська компактифікація. Александровська компактифікація. Локальна компактність	162
Лекція 4. Паракомпактність і метризованість	172
Розділ IV. Многовиди	183
Лекція 1. Локально евклідові простори. Топологічні многовиди	183
Лекція 2. Диференційовні многовиди. Функції на многовидах. Дифеоморфізми	192
Лекція 3. Відображення між диференційовними многовидами та їх локальна будова	202
Лекція 4. Дотичний простір до диференційовного многовиду. Дотичне розшарування	218
Предметний покажчик	232
Література	240

Вступ

Зростання ролі геометричних і топологічних методів не тільки в математиці, а й у механіці, фізиці, біології, економіці тощо змушує розглядати топологію як одну з основних дисциплін, яка поряд з математичним і функціональним аналізом, лінійною та загальною алгеброю, диференціальними рівняннями складає фундамент сучасної математичної освіти. Мова теоретико-множинної (загальної) топології важлива не лише для диференціальної геометрії та топології, а й скрізь, де вживаються поняття неперервності та близькості, тобто практично у всіх математичних курсах, включно з прикладними на зразок рівнянь математичної фізики та методів обчислень.

Водночас досі немає єдності щодо нормативного обсягу і змісту викладання топології для математиків — цей предмет може викладатись на протязі семестру чи року, бути окремим курсом чи об'єднаним з диференціальною геометрією, або взагалі поділеним на дві частини — вступну (для бакалаврів) та поглиблену (магістерську). Рівень складності та детальності викладу теж залежить від мети — дати студентові загальне уявлення про основні розділи топології, як у підручнику [7], або підготувати випускника університету до аспірантури з геометрії і топології, для чого ідеально надаються [4, 5, 17]. Не претендуючи на останнє, автор мав на думці два основні застосування свого тексту — як бази для лекційного курсу та як нескладної книги для самостійного вивчення чи повторення основ топології. Хоча вибір і тем, і матеріалу у межах теми залишається за викладачем або читачем, ризикою збоку сторінки виділено “менш обов’язкові” і складніші частини змісту, які можна оминати при браку часу або винести на самостійне опрацювання. Двома ризиками позначені технічно складні міркування, які вимагають вищого рівня абстракції, наприклад, із застосуванням леми Цорна чи трансфінитної індукції. Така “багаторівневість” полегшить пристосування до можливостей викладача і студента та вимог навчального плану.

Посібник охоплює загальнотопологічну (основну) частину університетської програми з топології. Без сумніву, елементи алгебраїчної та геометричної топології теж повинні бути викладені, можливо, у межах предметів за вибором.

Двадцять одну лекцію поділено на чотири розділи. Перший розділ має підготовчий характер і розглядає загальні властивості множин, їх відношень та відображень (з точки зору “найвної” теорії множин, чого достатньо для більшості застосувань), а також метричні простори, їх властивості і відображення. Читач може обмежитись цим розділом, якщо його метою є краще засвоєння математичного та функціонального аналізу.

Другий розділ містить виклад основних понять і фактів, пов’язаних з топологічними просторами. Описано способи задання топології, найважливіші властивості топологічних просторів та їх підмножин, дії над просторами. Розглянуто неперервні відображення, їх властивості та задачу продовження неперервних функцій.

У третьому розділі детально розглядаються важливі (зокрема, для математичного та функціонального аналізу) властивості типу компактності, а також їх застосування до задачі метризації (тобто з’ясування, чи задається дана топологія деякою функцією відстані).

Четвертий розділ присвячено основним поняттям і елементарним фактам теорії многовидів. Диференційовні многовиди є предметом диференціальної топології і близько пов’язаною з нею диференціальною геометрією, тому ми залишаємо для останньої вивчення глибоких і красивих геометричних аспектів цієї теорії. Наприклад, “за бортом” залишилися класифікація двовимірних многовидів, тензорний аналіз та ріманова геометрія. У посібнику подано тільки загальнотопологічні основи, щоб читач міг скласти уявлення про топологічні та диференційовні многовиди і розуміти строгий зміст зазвичай наочних та неформальних геометричних побудов і міркувань.

Важливі поняття та теореми ілюструються прикладами. Кожна лекція супроводжується питаннями для (само-)контролю засвоєння та вправами, які є основою для проведення практичного заняття з даної теми (в поєднанні зі збірниками [4, 6, 12] та ін.) Вправи містять значну кількість додаткового матеріалу, який, втім, не обов’язковий для вивчення наступних тем. Посібник може використовуватись і як довідник, чому сприяє детальний предметний покажчик.